

International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies
Fédération internationale des Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge
Federación Internacional de Sociedades de la Cruz Roja y de la Media Luna Roja
الاتحاد الدولي لجمعيات الصليب الأحمر والهلال الأحمر

Nezamislivi događaji kao apel našoj savjesti

Dana 11. ožujka snažan potres magnitude 9 po Richteru pogodio je japansku obalu Sanriku. Usljedio je tsunami čiji su valovi dosegali 38 metara. Tsunami je poharao 500 kilometara obalnog područja. Osjetio sam snažnu drhtavicu dok sam s užasom na televiziji gledao prve snimke razarajućih valova kako nemilosrdno probijaju naše priobalne nasipe i odnose brodove, automobile i kuće u plamenu u unutrašnjost zemlje.

Kad sam stigao na područje pogođeno katastrofom zajedno s timovima za odgovor na katastrofe Japanskog Crvenog križa, suočio sam se s razaranjem koje nadilazi sva moguća zamišljanja. Tijekom više od 60 godina humanitarnog rada vidio sam mnoge strašne prirodne katastrofe. Ovo je bila jedna od najgorih. Uništenje je bilo potpuno. Podsjetilo me na Osaku, Hiroshimu i Nagasaki nakon završetka Drugog svjetskog rata.

Japanski Crveni križ bio je među prvima koji su odgovorili na katastrofu. Još me nešto snažno podsjetilo na Hiroshimu 1945. godine – bolnicu Crvenog križa koja je jedina ostala stajati nakon eksplozije – nakon tsunamija bolnica Crvenog križa u Ishinomaki jedina je zgrada koja je ostala u funkciji. Uskoro je ispunjena preživjelima: ozlijeđenima, beskućnicima i djecom koja su izgubila roditelje.

Dok ovo pišem, potvrđeno je da je 12.000 ljudi izgubilo život, a više od 15.000 ih se još uvijek smatra nestalima. Stotine tisuća preživjelih izgubili su svoje bližnje, domove i osnovna sredstva za život. Uništeni su sami temelji njihovih života. Ali oni nastavljaju sa životom i nada postoji.

Osjećam poniznost i zahvalnost za suosjećanje, solidarnost i velikodušnost koju su iskazali ljudi iz zemalja iz svih dijelova svijeta. Japan je jedna od vodećih zemalja u osiguravanju razvojne i humanitarne pomoći diljem svijeta i s velikom zahvalnošću danas zauzvrat primamo dobrotu i sućut drugih.

Sredstva koja smo primili utrošit će se na transparentan način. Šesnaest godina nakon velikog potresa koji je pogodio Kobe, mehanizmi koji se koriste za raspodjelu novčane pomoći obiteljima opet će se uspostaviti, a korištenje svih donacija koje primimo pravilno će se popratiti. To je obveza koju imamo ne samo prema velikodušnim ljudima iz cijeloga svijeta, već i prema obiteljima koje su sve izgubile.

Put oporavka Japana bit će vrlo dug. Dodatni problem predstavljaju i nuklearni reaktori u Fukushimi. Radioaktivno zračenje moglo bi samo još više pogoršati posljedice izazvane snažnim tsunamijem i potresom. Prisjećamo se i katastrofe u Chernobilu koja se dogodila prije 25 godina.

Trebat će nam vremena kako bismo pojmlili što se dogodilo iako je jedno sigurno: tisuće obitelji koje su odnijeli valovi su nam na savjesti. Moramo biti još bolje pripremljeni za buduće katastrofe, moramo raditi na osnaživanju i ne smijemo zaboraviti sve one koji pate i u drugim dijelovima svijeta.

Ova tragedija, koja je pogodila moju zemlju, ne smije zasjeniti druge tragedije, poput poplava i bujica blata u Boliviji i Šri Lanki, patnji izbjeglica na granicama Libije i Obale Bjelokosti, suše i nestašice hrane u području Sahela i Roga Afrike ili oboljelih od kolere i meningitisa u Čadu.

International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies
Fédération internationale des Sociétés de la Croix-Rouge et du Croissant-Rouge
Federación Internacional de Sociedades de la Cruz Roja y de la Media Luna Roja
الاتحاد الدولي لجمعيات الصليب الأحمر والهلال الأحمر

Kako bi se spriječilo zaboravljanje zanemarenih katastrofa ovo što se dogodilo u Japanu treba shvatiti kao ponovljeni poziv na solidarnost, pripremu i izgradnju otpornosti na svim razinama: pojedinačnoj, lokalnoj, nacionalnoj i globalnoj razini.

Dokle nam pamćenje seže, ovo je prvi puta da je svijet suočen s tako složenom katastrofom koja uključuje tsunami, potres i rizik od nuklearne katastrofe. Iako se tako nešto nikad prije nije dogodilo, možda neće ostati izolirani slučaj s obzirom da je veća učestalost takvih složenih katastrofa u budućnosti gotovo sigurna.

Kako bismo u potpunosti zaštitili ljude, moramo razmišljati o nezamislivom. Moramo puno uložiti u bolju pripremu za katastrofe, smanjivanje rizika – uključujući i rizik od nuklearnih opasnosti – i pomaganje lokalnim zajednicama da se same zaštite.

To je prava priprema. Jedini odgovor na takvu tragediju na kraju je međusobno pomaganje i globalni duh zajedništva – u mojoj zemlji, u vašim zemljama i svima ostalima – kao i odlučnost za bolju pripremu kako bismo bolje mogli zaštititi živote kad se suočimo s surovošću katastrofa.

Tadateru Konoé

Predsjednik Japanskog Crvenog križa

Predsjednik Međunarodne federacije društava Crvenog križa i Crvenog polumjeseca